

Határozatok Tára

C-318/13. sz. ügy X

(a Korkein hallinto-oikeus [Finnország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal — 79/7/EGK irányelv — A férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód a szociális biztonság területén — Munkavállalók baleset-biztosítása — A maradandó károsodás után járó átalány-kártérítés összege — Az említett kártérítés kedvezményezettjének neme szerinti, átlagos várható élettartamon alapuló biztosításmatematikai számítás — Az uniós jog kellően súlyos megsértése”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (második tanács), 2014. szeptember 3.

1. *Előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések — A Bíróság hatásköre — Korlátok — Irányelv olyan jogvita keretében való értelmezése, amelynek hatásai a tagállam Európai Unióhoz történt csatlakozása után is fennmaradnak — Bennfoglaltság*

(EUMSZ 267. cikk)

2. *Szociálpolitika — A férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód a szociális biztonság területén — 79/7 irányelv — Nemzeti szabályozás, amelynek alapján a férfiak és a nők eltérő várható élettartamát biztosításmatematikai szempontként alkalmazzák a munkahelyi baleset miatt fizetendő, törvényileg szabályozott szociális biztonsági ellátások kiszámításához — Közvetett hátrányos megkülönböztetés — Igazolás — Hiány*

(79/7 tanácsi irányelv, 4. cikk, (1) bekezdés)

3. *Európai uniós jog — Magánszemélyek számára biztosított jogok — Tagállam általi megsértés — A magánszemélynek okozott kár megtérítésére vonatkozó kötelezettség — Feltételek — Kellően súlyos megsértés — Fogalom — A férfiak és nők között a szociális biztonság területén fennálló egyenlő bánásmód megsértése — A nemzeti bíróság általi értékelés — Korlátok*

(2006/54 európai parlamenti és tanácsi irányelv, 9. cikk, (1) bekezdés, h) pont; 79/7 tanácsi irányelv, 4. cikk, (1) bekezdés és 2004/113 tanácsi irányelv, 5. cikk, (2) bekezdés)

1. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 22–24. pont)

2. A férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a szociális biztonság területén történő fokozatos megvalósításáról szóló 79/7 irányelv 4. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amelynek alapján a férfiak és a nők eltérő várható élettartamát biztosításmatematikai szempontként alkalmazzák a munkahelyi baleset miatt fizetendő, törvényileg szabályozott szociális biztonsági ellátások kiszámításához, ha e szempont alkalmazása esetén valamely férfinak fizetendő egyszeri kártérítés összege alacsonyabb, mint az a kártérítési összeg, amelyet egy azonos életkorú, egyébként hasonló helyzetben lévő nő kapna.

Az ilyen szabályozás ugyanis olyan egyenlőtlen bánásmódot képez, amelyet sem a 79/7 irányelv 7. cikkének (1) bekezdésében kimondott eltérési okokkal, sem a nők ezen irányelv 4. cikkének (2) bekezdése szerinti anyasági védelméről szóló rendelkezésekkel, sem a férfiak és a nők várható élettartamának objektív eltéréssel nem igazolható. E tekintetben az ilyen kártérítés számítása nem végezhető el a férfiak és a nők átlagos várható életkorára vonatkozó általánosítás alapján, mert az ilyen általánosítás a férfi biztosítottak női biztosítottakkal szembeni hátrányos megkülönböztetéséhez vezethet. Továbbá az általános statisztikai adatok nemek szerinti figyelembevétele ellen szól, hogy nem állítható bizonyossággként, hogy valamely női biztosítottak mindig magasabb a várható élettartama, mint valamely azonos korú, hasonló helyzetben lévő férfi biztosított várható élettartama.

(vö. 34., 37., 38., 40. pont és a rendelkező rész 1. pontja)

3. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak értékelése, hogy teljesülnek-e a tagállam felelőssége beállításának feltételei, ha az olyan nemzeti szabályozás, amelynek alapján a férfiak és a nők eltérő várható élettartamát biztosításmatematikai szempontként alkalmazzák a munkahelyi baleset miatt fizetendő, törvényileg szabályozott szociális biztonsági ellátások kiszámításához, sérti a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a szociális biztonság területén történő fokozatos megvalósításáról szóló 79/7 irányelv 4. cikkének (1) bekezdését. Azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy e nemzeti szabályozás az uniós jog „kellően súlyos” megsértésének minősül-e, e bíróságnak figyelembe kell vennie többek között azt, hogy a Bíróság még nem hozott határozatot arról, hogy jogszerű-e az átlagos várható élettartamon alapuló tényező nemek szerinti figyelembevétele a törvényileg szabályozott szociális biztonsági rendszer címén fizetett és a 79/7 irányelv hatálya alá tartozó ellátás megállapítása során. A nemzeti bíróságnak figyelembe kell vennie az uniós jogalkotó által a tagállamoknak nyújtott azon lehetőséget is, amely a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló 2004/113 irányelv 5. cikkének (2) bekezdésében, valamint a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló 2006/54 irányelv 9. cikke (1) bekezdésének h) pontjában szerepel. Az említett bíróságnak figyelembe kell vennie továbbá, hogy a Bíróság 2011. március 1-jén (C-236/09, EU:C:2011:100) megállapította, hogy az említett rendelkezések közül az első érvénytelen, mivel ellentétes a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvével.

(vö. 51. pont és a rendelkező rész 2. pontja)